

- Изъ тинѣхъ-тѣхъ и вѣлъ-тѣхъ,
 И постави на камькѣхъ нозѣхъ-тѣхъ ми ;
 Утверди стѣны-тѣхъ ми :
 3 И тѣри въ уста-та ми пѣснь новѣ,
 Пѣнїе Божє нашемо :
 Ще видатъ мнозина, и ще са увѣжатъ,
 И ще уповажатъ на Господа.
 4 Блаженъ оиъзи челоуѣкъ,
 Който тѣри упованїе-то си на Господа,
 И не са обраща къмъ гордѣливь-тѣхъ,
 Нито къмъ оиѣзи които са уклонаватъ къмъ лъжы.
 5 Много си направилъ чюдеса-та си ты, Господи Божє
 мой ;
 И твои-тѣхъ за насъ размышленїа
 Не є възможно да изложи нѣкой прѣдъ тебе :
 Искалъ да казвамъ и да говорѣхъ *за тѣхъ*,
 Но тѣхъ прѣвзсхождатъ *всяко* число.
 6 Жертвъ и приношенїе ты не благоволи :
 Сотворилъ си ми уши-тѣхъ :
 Всесъжженїе и приношенїе за грѣхъ-тѣхъ ты не поиска.
 7 Тогази рѣкохъ : *Ето, идѣхъ* ;
 Въ свитъкъ-тѣхъ на книгъ-тѣхъ є писано за мене :
 8 Драго ми є, Божє мой, да испъзнавамъ волю-тѣхъ ти :
 И законъ-тѣхъ ти є въ срѣдѣхъ сѣрдце-то ми.
 9 Проповѣдахъ правдѣ въ голѣмо събранїе :
Ето, не възбранихъ устны-тѣхъ си, Господи, ты
 знаешь.
 10 Правдѣ-тѣхъ ти не скрехъ въ сѣрдце-то си :
 Вѣрность-тѣхъ ти и спасенїе-то ти възвѣстихъ :
 Не утаихъ твои-тѣхъ милость и твои-тѣхъ истинъ
 Отъ голѣмо събранїе.
 11 Ты, Господи, не възспирай щедроты-тѣхъ си отъ мене :
 Твоя-та милость и твоя-та истина да ма вардатъ
 вынѣгы.
 12 Защото съ ма окрѣжили безчисленны злыни :